

Segililer Günü Kutlamanın Hükümü

– Polat Akyol · 15 Şubat 2022

SEGİLİLER GÜNÜ KUTLAMANIN HÜKMÜ

Mukaddime:

Rahmân ve Rahîm olan Allâh’u Teâlâ’nın Adıyla...

Hamd, Allâh’a mahsustur. O’na hamd eder, O’ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefslerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O’na sığınırız. O’nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse sapıramaz, saptırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh’tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O’nun kulu ve Rasûlü’dür...

Bundan sonra:

Değerli okuyucular; Benim bu yazıyı yazmaktaki amacım, biliyorsunuz ki dün 14 Şubat idi. Her yıl olduğu gibi bu yılda yine kendilerine sorulduğunda Elhamdülillâh ben Müslümanım diyen insanların bir çoğu bu kutlamaları, bu çirkin bid’atı, (Allah Subhanehu ve Teâlâ onlara Hidayet etsin) gönül rahatlığı ile yaptılar. Bir çoğu tebrik mesajlarında ise haşa. Örnek: Sevgililer günü kutlu olsun Allah tekrarını nasib etsin vs. gibi sözlerle yani bir nevi Allah Subhanehu ve Teâlâ’ya dua ederek kutladılar.

İnsanların bir çoğu sevgililer günü ve buna benzer kutlamaların haram olduğunu bilmiyorlar bu yapılan yanlışlarından dönsüler diye bu yazıyı yazmayı kendime borç bildim. Bilerek kutlama yapanlara ise, Allah Subhanehu ve Teâlâ Hidayet etsin diyorum.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Kalbi imanla mutmain olduğu hâlde (küfre) zorlananlar hariç, kim de imanından sonra kâfir olur, (kendi tercihiyle küfre saparak) küfre gönlünü açarsa, Allah’ın gazabı onların üzerindedir ve onlar için büyük bir azap vardır”. (Nahl: 16/106)

Allâh Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Kim, kendisine hidayet (doğru yol) besbelli olduktan sonra peygambere karşı çıkar, mü’minlerin yolundan başkasına uyarsa, onu yöneldiği yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. O ne kötü bir yataktır” (Nisa, 4/115)

Allah Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

“Kim Allâh’a ve Rasûlü’ne isyân eder ve O’nun koyduğu sınırları aşarsa, Allâh onu ebedî kalacağı cehennem ateşine sokar. Onun için alçaltıcı bir azâb vardır.” (Nisâ: 4/14)

Rasûlullah (s.a.v.), şu hadislerinde bid’atin tarifini yapmışlardır: “Muhakkak ki sözlerin en doğrusu Allâh’ın kelâmı, yolların en hayırlısı ise Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem’in yoludur. İşlerin en kötüsü

sonradan uydurulanlardır. Sonradan uydurulup dîne sokulan her şey bid'ât, her bid'ât dalâlet, her dalâlet ise ateştedir." (Müslim, Ebû Dâvûd...)

"Sonradan ortaya çıkan herşey bid'attir; her bid'at sapıklıktır ve her sapıklık insanı ateşe sürükler."

(Muslim, Cumua, 43; Ebû Davud, Sunnet 5; Nesâî, lydeyn, 22; İbn Mâce, Mukaddime, 7)SEVGİLİLER GÜNÜNÜN BAŞLANGICI

Milattan sonra ilk yüzyıllardan beri her yıl 14 şubat'ta kutlanan Sevgililer Günü'nün başlangıcı ile ilgili o günden günümüze kadar gelmiş çeşitli efsane ve hikayeler var. Bazı kaynaklara göre bu özel günün kutlanma sebebi Hristiyanlığı seçtiği ve bu inancından vazgeçmediği için öldürülen Romalı Aziz Valentine. 14 Şubat 270 yılında ölen Valentine'nin ölüm günü o günden sonra Sevgililer Günü olarak kutlanmaya başlanmış. Efsanenin başka bir yönü ise Aziz Valentine'nin İmparator Claudius hükümdarlığı ile aynı dönemde bir tapınakta papaz olarak hizmet vermesi ile ilgili. Claudius Valentine'i emirlerine uymadığı ve kendisine başkaldırdığı için tutuklatıp öldürdü. Bu olaydan 226 yıl sonra 496'da Papa Gelasius Aziz Valentine'i onurlandırmak için Şubat 14'ü Aziz Valentine Günü olarak belirlemiştir. Yıllar geçtikçe yavaş yavaş Şubat 14 sevgililerin, aşıkların birbirlerine aşk mesajları yolladığı bir gün haline geldi. Bununla paralel olarak Aziz Valentine de bütün sevenlerin koruyucu azizi haline gelip böyle anılmaya başlandı. Sevgililer Günü, 1800 yıllardan sonra Amerika'da Esther Howland'ın ilk Sevgililer Günü kartını yollamasından bu yana günümüzde daha çok sayıda insanın kutladığı toplumsal bir olay haline geldi.

Soru:

Sevgililer Günü'nü kutlamanın hükmü nedir?

Cevap:

Allah'a hamd olsun.

Birincisi:

Sevgililer Günü, câhilî eski Roma bayramıdır. Romalılar Hristiyan oluncaya kadar bu günü kutlamaya devam etmişlerdir. Sevgililer Günü, milattan sonra 14 Şubat 270 yılında hakkında idam kararı verilen Saint Valentine (Aziz Valentin) adıyla bilinen papaz ile bağlantılıdır. Kâfirler bu günü hâlâ kutlamaya ve bu günde her türlü fuhuş ve çirkinlikleri yaymaya devam etmektedirler.

İkincisi:

Müslümanın, kâfirlerin bayramlarından bir şeyi kutlaması asla câiz değildir. Çünkü bayram, onda, nassa (Kur'an ve sünnete) bağlı kalınması gereken şeriat kabilindedir.

SEVGİLİLER GÜNÜ KUTLAMANIN DİNİ YÖNDEN ZARARLARI:

Yılbaşı, nevruz, doğum günü, sevgililer günü gibi başka inançların şiarı (alameti) olan günlere, o güne tazîm ve kutlama maksadıyla katılmak, aynı maksatla o günlerde tebrikleşmek ve hediyeleşmek, yine aynı maksatla hindi vb. almak, yemek, ziyafet çekmek, aynı maksatla bu tür kutlamalara katılmak küfürdür. Bunu yapmış ve tevbe etmemiş bir insanın imanından, nikâhından, ibadetlerinin boşa gitmesinden korkulur.

Ayrıca sevgililer günü kutlanmak istenen şey Allahın haram ve yasak kıldığı erkek ve kadının gayri meşru olan birlikteliğini hem kabul edip helal görüldüğü yetmiyormuş gibi, birde küfür adetlerine uymak ve

onlar gibi hareket etmek olur ki, rasûlüllah Efendimiz bizleri bundan katıyyetle men etmiştir. Bir Müslümanın örnek alacağı yegane şahsiyet ve toplum, islam toplumu ve Rasûlüllah Efendimizdir. Şeyhu'l-İslâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

Bayramlar, şeriat ve yol kabilindendir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

"(Resulüm!) Sana da kendisinden önceki kitapları tasdik edici ve onları koruyucu olarak bu kitabı hak ile indirdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Sana gelen bu gerçeği bırakıp da onların isteklerine uyma. Her birinize bir şeriat ve bir yol yöntem verdik. Allah dileyseydi sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat size verdikleriyle sizi denemek istedi. Öyleyse hayırlı işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Allah size hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir." (Mâide: 5/48)

"(Geçmişte) her ümmete, ona göre hareket ederek yerine getirmeleri gereken şeriat (ve ibadetler) koyduk." (Hac: 22/67)

Örneğin kible, namaz ve oruç gibi...

Bu sebeple onların bayramlarına iştirak etmekle onların izlemiş oldukları diğer yollara iştirak etmek arasında hiçbir fark yoktur. Çünkü bayramın hepsini kabul etmek, onların küfrünü kabul etmek demektir. Onların bayramlarından bir kısmını kabul etmek, onların küfürlerinden bir kısmını kabul etmek demektir. Hatta bayramlar, şeriatleri (dînleri) birbirinden ayıran en belirgin bir özelliklerinden ve en açık sembollerinden birisidir. Bayramı kabul etmek, küfrün en belirgin özelliğini ve onun en açık sembolünü kabul etmek demektir. Bunu kabul etmenin küfürle son bulan bir davranış olduğunda da şüphe yoktur. Kâfırların bayramlara iştirak etmenin en hafif derecesi, ma'siyettir (günahdır).

Nitekim Peygamber (sallallahu aleyhi ve selem) bu özelliğe işâret ederek şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz her toplumun bir bayramı vardır. Bu (gün de) bizim bayramımızdır." (Buhârî ve Müslim)

Kâfırların bayramlarına iştirak etmek, onların alâmetlerinden olan Zünnâr (Zimmet ehline has olan bir giysidir) ve benzeri bir giysiyi giymekten daha çirkin ve iğrençtir. Çünkü bu alâmet (zünnâr), dînden olmayıp beşer tarafından uydurulan şeydir. Bu alâmetin hedef ve amacı; müslümanı kâfırdan ayırt etmektir. Bu bayram ve onunla ilgili olan şeylere gelince, bunlar, mensupları lânetlenmiş dîndendir. Dolayısıyla bu bayramı kabul edip kutlamak, Allah Teâlâ'nın gazabına sebep olan şeyleri kabul etmek demektir." (İktidâu's-Sırâti'l-Mustakîm; c: 1, s: 207)

Yine, Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

"Müslümanların, yemek, giysi, yıkanma, ateş yakma ve bir yaşam geleneğini veya ibâdeti ortadan kaldırmak gibi, bayramlarına âit olan bir şeyde, kâfırlara benzemeleri helâl değildir.

Yine, yemek ziyâfeti vermek, hediyeleşmek, bu konularda (maddî açıdan) yardımcı olması (kalkınması) için kâfırdan alış-veriş yapmak ve çocukların bu bayramlarda oynamalarına ve zînetlerini göstermelerine imkân tanımak da helâl değildir.

Kısaca söylemek gerekirse; kâfırların, bayramlarını, kendi sembollerinden olan bir şeyle tahsis etme hakları yoktur. Aksine onların, müslümanların yanında kutlayacakları bayram günleri, diğer normal günler gibi olmalıdır. Müslümanlar da kâfırları kendilerine âit hasletlerden herhangi bir şeyle tahsis etmemeleri gerekir." (Mecmû'u'l-Fetâvâ; c: 25, s: 329)

Hâfız Zehebî -Allah ona rahmet etsin- de bu konuda şöyle demiştir:

"Hristiyanların bir bayramı, yahudîlerin bir bayramı var olduğuna ve bu bayram da onlara âit olduğuna göre, müslüman, onlara iştirak edemez. Aynı şekilde onların yollarına (şeriatlerine) ve kiblelerine de iştirak edemez." (Hikmet Dergisi'nin yayınlarından 'Teşebbuhu'l-Hasîs bi Ehli'l-Hamîs'; c:4, s:193) Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye'nin -Allah ona rahmet etsin- işâret ettiği hadisi, Buhârî ve Müslim rivâyet etmiştir.

Âişe'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"(Bir gün babam)Ebu Bekir -Allah ondan râzı olsun- yanıma girdi. Ensardan iki kız, yanımda Buâs gününde (savaşında)Ensar'ın söylediği mersiyelerden söylüyorlardı.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- dedi ki:

- Fakat bu iki kız, şarkıcı değillerdi.

(Babam) Ebu Bekir -Allah ona rahmet etsin- onları görünce:

- Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve selem)'in evinde şeytan çalgısını mı çalılıyorsunuz? diye çıkıştı. O gün, bayram günüydü".

Bunun üzerine Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve selem) şöyle buyurdu:

" Ey Ebu Bekir! Her kavmin (topluluğun) bir bayramı vardır. Bu da (bu gün de) bizim bayramımızdır." (Buhârî, hadis no: 952. Müslim,hadis no: 892)

Enes b. Mâlik'ten -Allah ona rahmet etsin- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve selem) Medine'ye geldiğinde, Medine halkının eğlenip oynadıkları iki günleri vardı.

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve selem):

- Bu iki gün nedir? Diye sordu.

Onlar (sahâbe):

-Biz, câhiliye döneminden beri bu iki günde oynuyoruz, dediler.

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve selem):

- Şüphesiz Allah o iki günü, sizin için daha hayırlısıyla değiştirdi. Kurban bayramı ve Ramazan bayramıdır." (Ebu Davud; hadis no: 1134. Elbânî, Sahih-i Ebî Davud'da hadisin sahih olduğunu belirtmiştir.)

Bu iki hadis, bayramın, her milleti birbirinden ayıran en belirgin özelliklerinden birisi olduğuna ve câhilî toplumlar ile müşriklerin bayramlarını kutlamanın câiz olmadığına delâlet etmiştir.

Nitekim ilim ehli (âlimler) de Sevgililer Günü'nü kutlamanın haram olduğu konusunda fetvâ vermişlerdir.

1. Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin'e -Allah ona rahmet etsin- şöyle sorulmuştur:

"Son zamanlarda kız öğrenciler arasında -Hristiyanların bayramlarından olan- Sevgililer Günü'nün (Valentine Day) kutlanması yaygınlaşmaya başladı. Bu günde giyilen elbise ve ayakkabıların hepsi, kırmızı renkte olmakta ve kız öğrenciler birbirlerine kırmızı çiçekler (güller) vermektedirler.

Siz değerli hocamızdan bu gibi bayramları kutlamanın hükmünü açıklamanızı ricâ ediyoruz.

Yine, bu gibi işlerde müslümanlara neyi tavsiye edersiniz?

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- bu soruya şöyle cevap vermiştir:

"Şu sebeplerden dolayı Sevgililer Günü'nü kutlamak, câiz değildir:

Birincisi:

Sevgililer Günü (Valentine Day), İslâm şeriatında temeli (kaynağı) olmayan bid'at bir bayramdır.

İkincisi:

Sevgililer Günü, aşka, sevgiye, tutkuya ve şehvete çağırmaktadır.

Üçüncüsü:

Sevgililer Günü, kalbi, bu gibi boş ve faydasız işlerle meşgul etmeye ve Selef-i Sâlih'in (ümmetin ilk müslümanlarının) -Allah onlardan râzi olsun- izlemiş oldukları yola aykırı hareket etmeye çağırmaktadır. Bu sebeple, Sevgililer Günü'nde, bayramın şiârından olan yiyecek ve içecek hazırlamak, bu güne özel elbise giymek veya bu günde karşılıklı hediye alıp-vermek gibi davranışların vuku bulması, helâl değildir. Müslümanın, dîni ile gurur duyması ve karga gibi öten her insana dalkavukluk ve uşaklık yapmaması gerekir.

Allah Teâlâ'dan, müslümanları, görünen (âşikâr) ve görünmeyen (gizli) her türlü fitnelere korumasını, yardım ve tevfiği ile bize yardım etmesini dilerim." (Mecmû'u Fetâvâ İbn-i Useymîn; c: 16, s: 199)

2. İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi'ne şöyle sorulmuştur:

"Bazı insanlar, her yıl, 14 Şubat gününü Sevgililer Günü (Valentine Day) olarak kutlamaktadırlar. Bu insanlar, birbirlerine kırmızı güller hediye etmekte, kırmızı giysiler giymekte ve bu gün dolayısıyla birbirlerini tebrik etmektedirler. Bazı pastaneler bu gün dolayısıyla kırmızı renkte pasta ve şekerlemeler imal etmekte ve bunların üzerine de kalp resimleri yapmaktadırlar. Bazı işyerleri de bu gün için imal edilen mallarını (satmak için) ilanlar vermektedirler.

Buna göre şu konulardaki görüşünüz nedir?

Birincisi:

Bu günü (Sevgililer Günü'nü) kutlamanın hükmü nedir?

İkincisi:

Sevgililer Günü'nde bu işyerlerinden alış-veriş yapmanın hükmü nedir?

Üçüncüsü:

Sevgililer Günü'nü kutlamadıkları halde, bu gün için imal edilen hediyelik eşyalar satan işyeri sahiplerinin hükmü nedir?

Allah Teâlâ mükâfatınızı en güzel bir şekilde versin.

İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi, fetvâ vermek için araştırmalarını yaptıktan sonra bu sorulara şöyle cevap vermiştir:

Kitap ve Sünnet'ten gelen açık deliller, -İslâm ümmetinin ilk âlimleri bunun üzerinde ittifak etmişlerdir- İslâm'da bayramların iki tane olduğuna, bunların da Ramazan bayramı ile Kurban bayramı olduğuna delâlet etmiştir. Bu bayramların dışında, ister herhangi bir şahıs ile ilgili olsun, ister bir cemaat (topluluk) ile ilgili olsun, ister bir olay ile ilgili olsun veya isterse herhangi bir anlam ifâde eden bir bayram olsun, bütün bunlar, dînde sonradan çıkarılan bayramlardır. Müslümanın bu bayramları kutlaması, kabul etmesi, bu bayramlarla sevinç duyması, bu bayramların kutlanmasına herhangi bir yolla yardımcı olması, asla câiz değildir. Çünkü bu davranış, Allah Teâlâ'nın çizdiği sınırları aşmaktır. Kim de Allah Teâlâ'nın çizdiği sınırları aşarsa, nefesine zulmetmiş olur. Eğer kâfirlerin bayramlarından olması sebebiyle sonradan çıkarılan bir bayrama iştirak ederse (katılırsa), günah üstüne günah kazanmış olur. Çünkü bu davranışta onlara benzeme, onlara sevgi ve dostluk besleme söz konusudur. Oysa Allah Teâlâ, azîz kitabı Kur'an-ı

Kerîm'de mü'minleri, kâfirlere benzemekten, onlara sevgi ve dostluk beslemekten şiddetle yasaklamıştır. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den de sâbit olduğuna göre o şöyle buyurmuştur:

"Her kim, bir topluluğa (kavme) benzerse (onların giyindiği gibi giyinirse, gittiği yolda giderse ve onların işlediği fiilleri işlerse, günah ve sevap bakımından) o da onlardandır." (Ebu Davud ve Ahmed)

Bu tür bid'at ve yasaklar görünüşte "aman canım ne zararı olacak" diye kişiye basit görünse de hakikatte kişinin imanını kaybetmesine ve küfre gitmesine sebep olur.

Sevgililer Günü, yukarıda zikredilen cinstendir. Çünkü bu bayram, putperest hristiyanlığın bayramlarından birisidir. Bu sebeple Allah Teâlâ'ya ve âhiret gününe îmân eden bir müslümanın, Sevgililer Günü'nü kutlaması veya onu kabul etmesi veyahut da bu gün dolayısıyla birisini tebrik etmesi kendisine helâl olmaz. Aksine müslümanın, Allah Teâlâ ve Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emirlerine icâbet ederek bu günü kutlamayı bırakması, Allah Teâlâ'nın gazabını ve cehennem azabını gerektiren sebeplerden uzak durması gerekir.

Aynı şekilde müslümanın, bu gün için yiyecek ve içecek hazırlaması, alış-veriş yapması, bir şey üretmesi, hediye vermesi, mesaj veya mektup yollaması veyahut da ilan vermesi gibi şeylerle bu veya buna benzer, dînen haram kılınmış olan bayramların kutlanmasına yardımcı olması haramdır. Çünkü bütün bunlar, günah, düşmanlık, Allah (azze ve celle) ve Elçisi Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'e isyan üzerinde yardımlaşmak ve işbirliği yapmak demektir. Oysa Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur: "(Ey mü'minler! Aranızda) iyilik ve takva üzerinde yardımlaşın. (İçerisinde) günah ve (Allah'ın sınırlarını aşmak olan) düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'(in emrine aykırı davranmak)tan sakının. Zirâ Allah'ın azabı çetindir." (Mâide: 5/2)

Müslümanın, her durum ve şartlarda, özellikle de fitne ve fesadın çok olduğu zamanlarda, Allah Teâlâ'nın Kitabı'na ve Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in sünnetine sıkı sıkıya bağlanması gerekir. Yine, müslümanın, kendilerine gazap olunan Yahudilerin, sapıklığa uğramış hristiyanların, Allah Teâlâ'nın azamet ve gücünden korkmayan ve İslâm ile iftihar etmeyen fâsıkların sapıklıklarına düşmemek için zeki ve dikkatli olması gerekir.

Yine, müslümanın, hidâyet talep etmesi ve bu hidâyet üzerinde sâbit kılması için Allah Teâlâ'ya sığınması gerekir. Zirâ Allah Teâlâ'dan başka hidâyete erdirecek ve O'ndan başka hidâyet üzerinde sâbit kılacak hiç kimse yoktur.

Başarı, Allah Teâlâ'dandır.

Allah Teâlâ, Peygamberimiz Hz Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'e, âile halkına ve ashâbına salât ve selâm eylesin."(İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi, fetvâ no: 21203, tarih: 23.11.1420 h.)

3. Değerli âlim Abdullah b. Abdurrahman el-Cibrîn'e şöyle sorulmuştur:

"Genç erkeklerle kızlar arasında Sevgililer Günü (Valentine Day) olarak adlandırılan günü kutlama geleneği yaygınlaşmaya başladı. Valentine, Hristiyanların tazim duydukları rahibin (azizin) adıdır. Her yıl 14 Şubat günü bu günü kutlamakta, bu günde birbirlerine hediyeler ve kırmızı güller vermekte ve kırmızı renkli elbiseler giymektedirler.

Sevgililer Günü'nü kutlamanın, bu günde karşılıklı hediyeler vermenin ve bu günü bir bayram olarak görmenin hükmü nedir?"

Değerli âlim Abdullah b. Abdurrahman el-Cibrîn'e bu soruya şöyle cevap vermiştir:

Birincisi:

Bu gibi sonradan çıkarılan bayramları kutlamak, câiz değildir. Çünkü bu bayram, İslâm şeriatında aslı olmayan ve sonradan çıkarılan bir bid'attır. Bu sebeple bu bayram, Âişe'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunan hadisin hükmüne girer. Bu hadiste Peygamber (sallallahu aleyhi ve selam) şöyle buyurmuştur:

"Her kim, bu işimizde (dînimizde) onda olmayan bir şeyi ona ihdâs eder (açık veya gizli Kur'an ve sünnette aslı olmayan bir şey getirir)se, o ihdâs ettiği şey, kendisine reddolunmuştur (bâtıldır)." (Buhârî ve Müslim)

İkincisi:

Bu bayramda kâfirlere benzeme, yüceltmiş oldukları şeyleri yüceltme konusunda onları taklit etme, onların bayramlarına ve törenlerine saygı gösterme ve onların dînlerinden olan şeylerde onlara benzeme söz konusudur.

Oysa Peygamber -sallallahu aleyhi ve selam- bu konuda şöyle buyurmuştur:

"Her kim, bir topluluğa (kavme)benzerse (onların giyindiği gibi giyinirse, gittiği yolda giderse ve onların işlediği fiilleri işlerse, günah ve sevap bakımından) o da onlardandır." (Ebu Dâvud ve Ahmed)

Üçüncüsü:

Oyun, eğlence, türkû-şarkı, (ud ve ney gibi müzik âletlerine) üfleme, nimete nankörlük, kadınların açılıp saçılması, erkeklerin kadınlarla bir araya gelip birbirlerine karışması veya kadınların, mahremleri olmayan erkeklerin önüne çıkması gibi, dînen haram sayılan bir takım kötü sonuçlara ve sakıncalı durumlara yol açmakta veya bu durum, zinâyaya veya zinânın başlangıcı olan şeylere vesile olmaktadır. Bunun teselli ve eğlence olduğunu gerekçe göstermek, onu helâl kılmaz. Bazı kimselerin, bu kutlamada haram ve helâle dikkat ettiklerini iddiâ etmelerine gelince, bu iddiâ doğru değildir. Bu sebeple kendisine nasihat eden kimsenin günahlardan ve gübahlara vesile olan şeylerden uzak durması gerekir."

Değerli âlim Abdullah b. Abdurrahman el-Cibrîn'e yine şöyle demiştir:

"Buna göre, işyeri sahibinin, alıcının (Sevgililer Günü gibi) bayramları kutladığını bilir veya anlarsa, bu hediye ve gülleri ona satması veya ona hediye etmesi ve bu hediye ve güllerle bu günlere saygı duyması ve onları yüceltmesi, câiz değildir. Yoksa satıcı da bu bid'atı işleyenin günahına ortak olur.

Hâtime:

Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh'a mahsustur. Salât ve Selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Yardım ve başarı, izzet ve şeref Allâh'tandır.

O her şeyin en iyisini bilendir.

Muvahhid Kullara Selâm Olsun.

Polat Akyol.

KAYNAK :

SAHİH HADİSLER

KUR'AN VE SAHİH SÜNNET